

inquietud

PUBLICACIÓ QUINZENAL D'ESQUERRA

Redacció: Plaça Bestiar, 15

Sortirà els dissabtes

Administració: J. Montaña, 70

Preu de subscripció: 250 pessetes semestre

Preu del número solt: 20 cèntims

L'aportació de la joventut

Les generacions formades durant els passats anys de Dictadura han de tenir una influència decisiva en les lluites polítiques i socials que s'apropen, si és que es decanten a intervenir-hi d'una manera personal i activa.

Aquestes joventuts, reduïdes al silenci forçat dels tristos anys passats, difícilment podran conformar-se a solucions conjuminades amb termes mitjos de política pastissera i seran vans i malaguanyats tots els esforços que els benavintats de sempre facin per a encarrillar aquesta potència abrivada cap els viaranys del conformisme i la mansuetut.

Creiem més fàcil que el jovent de vint a trenta anys es desentengui de tota lluita per a donar gust a un instint de menyspreu, individualista i anarquitzant que batega en el seu esperit, abans de subjectar-se a les normes d'actuació que li vulguin dictar determinats polítics.

En aquests dies de relativa llibertat hem pogut veure el radicalisme d'aquestes masses; el seu gust per les idees clares i simples; el seu desig de que, caigui qui caigui, sigui sempre el poble l'únic sobirà dels seus destins.

No tingueu pas cap dubte que és per la pressió dels joves que els polítics experimentats diuen el que diuen i fan el que fan aquests dies apassionants i plens de neguit. Sense la joventut que empeny, la política de l'Estat espanyol seguiria els viaranys tèrbols de sempre.

Tots els ciutadans que vivim dintre les lleis d'aquest Estat corrupte, hem de desitjar que aquesta pressió del jovent segueixi tan ferma com és ara en la protesta i prengui part,

d'una manera serena i eficaç, en les lluites de l'avenir per la causa de la democràcia. La responsabilitat de la seva actuació farà circumspecte el més exaltat i governamental l'anarquista, i la seva tasca serà serena i equànime, com correspon a la seva fortitut espiritual.

Té un prestigi formidable la joventut d'ara: el seu allunyament del camp polític durant el temps de dictadura; la seva abstenció — forçada, és clar — de tota mena de política que ja sabem com gasta l'home més honest.

Una idea negativa uneix ara les joventuts del nostre país: el seu despreci pels homes de la Dictadura; un despreci profund, que agafa tots els qui d'una manera voluntària o bé obligada han ajudat la causa de la tirania, tant si n'han estat servidors fidels i públics, com si han negociat amb ella d'una forma vergonyant i abjecte.

Caldria, però, que aquesta idea de la nostra joventut fós com el punt de partida per a una acció decidida i enèrgica contra tots els caciquismes i totes les oligarquies. Seria de doldre que només servís per a dir quatre paraules corrosives i un reguitzell de penjaments sense transcendència posterior.

E. SARROCA

O la Justícia, o el Poble!

L'honorable ciutadà de Catalunya, Francesc Macià i Llussà, fou segrestat quan de retorn del seu exili, venia disposat a liquidar comptes amb la Justícia.

L'honorable ciutadà de Catalunya, Francesc Macià, venia a acusar, i aquestes acusacions no convenien als que fan de governants.

Francesc Macià té processos pendents amb la Justícia. Els processos pendents de Francesc Macià són dels que honoren l'home. En canvi, des de l'any 23 hi ha

processos pendents amb la dignitat ciutadana, i que no són precisament dels que més honoren. Un d'aquests, la «Llei de fugues». ¿Es que l'autor o autors de la «Llei de fugues» han de lliurar-se de l'acció de la Justícia?...

Fa poc, fou lliurat a les autoritats feixistes el súbdit italià antifeixista Vittorio Imperiale.

Això és el trencament dels deures més elementals d'hospitalitat i humanitarisme. Altrament, tothom coneix el procediment del musolinisme (camises negres, o camises brutes com diuen alguns) amb els seus enemics. L'assassinat de Mateotti n'és una prova evident.

Més tard, s'empresona únicament per suposicions, a Maurin, Arlandis, David Rey i ara darrerament a Helios Gómez.

S'empresonen obrers innocents i s'indulta el Comte del Moral de Calatrava, estafador convicte i confés i rebel en causa criminal.

I ara es comet amb el digníssim ciutadà Francesc Macià, aquest acte indigno i vergonyós.

França ha pres cartes també en aquest afer. La policia espanyola l'entrega a la francesa, als gendarmes francesos, i aquests, per ordres d'uns governants tan dignes com els nostres, actuen de recader (no hi ha dubte que cobraran car el seu servei) i l'entreguen a la policia belga.

La veïna república, en aquest afer, com amb la detenció dels comunistes espanyols efectuada fa poc a les voreres del Sena, amb un tractament brutal i mancada de fonament, ens mereix un concepte tan deplorable com Itàlia i els «Legionarios» del Dr. Albiñana.

Aquest seguit de casos van succeïnt-se, i cada vegada més greus. És necessària, extraordinàriament necessària, l'actuació ferma de la Justícia; del contrari, preveiem l'immediata intervenció del poble.

El poble ha obert ja el seu sumari. Hem de deixar d'ésser Sanxo Panza.

La «Llei de fugues», per als seus autors; i per als delinqüents, governants o no, la condemna que els pertoqui.

O la Justícia, o el Poble!

ROBESPIERRE